

2.2. Ne **Slavnost Uvedení Páně do chrámu (Hromnice)**
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

3.2. Po památka sv. Blažeje, biskupa a mučedníka

4.2. Út památka sv. Bedřicha, opata, premonstrát
Den kanonie na Strahově,
v 9.30 mše sv. v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Strahově

5.2. St památka sv. Agáty, panny a mučednice

Adorační den za nová povolání a za rodiny
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny),
od 16.00 Poutníčkův klub pro děti na faře v Liběšicích

6.2. Čt památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
od 9.00 vikariátní konference v Žatci

7.2. Pá pátek 4. týdne v mezidobí (1. pátek v měsíci)

Adorační den a noc naší farnosti
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny)
od 16.00 bruslení s Poutníčkovým klubem

8.2. So památka sv. Josefíny Bakhity, panny
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích (kaple Svaté Rodiny),
ve 14.00 v Žiželicích

9.2. Ne 5. neděle v mezidobí
Mše svatá v 10.00 v Liběšicích – s udílením svátosti nemocných,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Pnětlukách

- V souvislosti se svátkem Panny Marie Lurdské (11. února), kteý je zároveň Světovým dnem nemocných, je možné jako každý rok přijmout o příští neděli společně **svátost nemocných**. Je to veliká posila pro ty, kdo trpí vážnějšími nemocemi. Před jejím přijetím je vhodné přijmout svátost smíření (zpověď).
- V týdnu od **10. do 16.2. 2020** probíhá opět **Národní týden manželství**. Má připomenout v blízkosti svátku sv. Valentina důležitost, hodnotu, krásu a důstojnost tohoto životního stavu. Více na www.tydenmanzelstvi.cz.
- **Dětský karneval** plánujeme na sobotu **22.2. od 14 hodin** na sále Obecního domu v Liběšicích. Už nyní si můžete chystat nejlepší masky do soutěže. Dary do tomboly vítány. ☺

Poutníčkova

příloha
roč.19, č.5

Požehnání pro všechny farníky, přátele
naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00,
ve 12:00 a ve 20:00

(Papež František, 29.1.2020)

O blahoslavenstvích

Začínáme dnes cyklus katechezí o blahoslavenstvích v Matoušově evangelium (5,1-11). Tento text zahajuje „horské kázání“; inspiruje život věřících i mnoha nevěřících. Ježíšova slova nás stěží ponechají nedotčenými, a oprávněná je touha rozumět jim a stále více je akceptovat. **Blahoslavenství jsou „průkazem totožnosti“ křesťana**, jsou průkazem naší totožnosti, protože **vykresluji tvář samotného Ježíše a Jeho životní styl**.

Dnes podáme globální rámec těchto Ježíšových slov a v příštích katechezích budeme komentovat jednotlivá blahoslavenství, jedno po druhém.

Předně je významné, *jak* došlo k jejich proklamaci. Když Ježíš uviděl zástupy, které šly za ním, vystoupil na horu po mírném svahu, který obklopuje Galilejské jezero, usedl, obrátil se k učedníkům a pronesl blahoslavenství. Jsou tedy určena *učedníkům*, avšak na obzoru jsou *zástupy*, to znamená celé lidstvo. **Jde o poselství pro celé lidstvo**.

Kromě toho „hora“ evokuje Sinaj, kde Bůh daroval Mojžíšovi desatero přikázání. **Ježíš začíná učit nový zákon**: být chudí, tiší, milosrdní... **Tato „nová přikázání“ jsou mnohem více než normy. Ježíš totiž nic neukládá, nýbrž vyjevuje cestu ke štěstí – svoji cestu – osmerym opakováním slova „blahoslavení“**.

Každé blahoslavenství se skládá ze tří částí. Začíná vždycky slovem „*blahoslavení*“, potom podává *situaci*, v níž se blahoslavení nacházejí: chudoba v duchu, pláč, hlad a žízeň po spravedlnosti atd.; a nakonec *pohnutku* blahoslavenství, uvedenou spojkou *neboť*: „Blahoslavení ti a ti, neboť...“ Tak zní osm blahoslavenství a **bylo by krásné naučit se je nazpaměť, aby bylo možné si tento zákon, který nám Ježíš daroval, opakovat a nosit v mysli i srdci**.

Všimněme si pozorně této skutečnosti: pohnutkou blahoslavenství není aktuální situace, nýbrž ta nová, kterou blahoslavení obdrží darem od Boha: »neboť jejich je nebeské království«, »neboť oni budou potěšeni«, »neboť oni dostanou zemi za dědictví« atd.

Ve třetí části, která obsahuje vlastní pohnutku štěstí, používá Ježíš nezřídka trpný rod budoucího času: »budou potěšeni«, »dostanou zemi«, »budou nasyceni«, »dojdou milosrdenství«, »budou nazváni Božími syny«.

Co však znamená slovo „*blahoslavený*“? Každé z osmi blahoslavenství totiž začíná tímto slovem. Původní řecký termín **neoznačuje toho, kdo má plné břicho a dobře se mu daří, nýbrž člověka, který je ve stavu milosti, prospívá v Boží milosti a postupuje na cestě Boží: v trpělivosti, chudobě, službě druhým, útěše...** Kdo v těchto věcech prospívá, jsou šťastní a budou blahoslavení.

Bůh často volí netušené cesty, aby se nám daroval, leckdy jsou to naše omezení, naše slzy, naše porážky. Je to velikonoční radost, o níž mluví východní bratři a která je stigmatizovaná, ale živá, vede smrti a zakouší Boží moc. Prospěje nám, vezmeme-li si dnes Matoušovo evangelium a přečteme si tato blahoslavenství v páté kapitole, verš první až patnáctý, třeba i několikrát během týdne, **abychom pochopili tuto tak krásnou, a bezpečnou cestu ke štěstí, kterou nám nabízí Pán**.